

[Undervisningsministeren.]

visningen i forhold til kravene i folkeskolen, er der foreskrevet en overgangsregel, hvorefter 3 timer i aftenskolen m. v. svarer til 4 timer i folkeskolen.

Der er herved åbnet kommuner, der ønsker det, adgang til at byde ungdomsundervisningens lærere, der hidtil i alt overvejende grad har været timelærere med ganske løse og usikre forhold, ligeså betryggende forhold som dem, der gælder for folkeskolens lærere, såvel med hensyn til ansættelsens varighed som også ved sikring gennem pension m. v. Man må kunne regne med, at denne ordning vil tjene til en stabilisering af ungdomsskolens lærerforhold, som atter vil tjene til skolens bedste.

Administrativt er der indført den betydelige ændring, at samtlige ungdomsskoleplaner og aftenskoleplaner både fra landkommuner og købstadkommuner skal godkendes af amtsnævnet, medens det tidligere har været sådan, at ungdomsskoleplaner og aftenskoleplanerne fra købstæderne skulle godkendes af undervisningsministeriet. Aftenhøjskoler og ungdomskostskoler skal dog fortsat godkendes af undervisningsministeriet.

For ungdomskostskolernes vedkommende har man i videst muligt omfang søgt de økonomiske regler nærmet til de for efterskoler gældende. En konsekvens heraf er det også, at beløbet til elevunderstøttelser ved efterskolerne er forhøjet fra to femtedele til halvdelen af den godkendte elevbetaling.

Den landbrugsfaglige undervisning har hidtil haft sine ganske specielle administrative og økonomiske regler, stammende fra tiden før aftenskoleloven af 1942, men er nu stort set lagt ind under de for ungdoms- og aftenskolen gældende almindelige bestemmelser, uden at dens indholdsmæssige egenart og dens tilknytning til de landøkonomiske foreninger på nogen måde er angrebet.

Forslaget regler om støtte til fritidsklubber og andre fritidsforanstaltninger for

ungdommen — både i tilknytning til ungdomsskolen og uden sådan særlig tilknytning, men som en almen kulturel foranstaltning — er en anden væsentlig nydannelse, der tilsigter at tilvejebringe muligheder for, at ungdommen kan udnytte sin fritid netop som fritid, således at der uden noget krav om undervisning gives de unge lejlighed til at dyrke de hobbies, der har deres interesse og virker til fremme af deres udvikling.

En afgørende betingelse for, at de unge kan udnytte deres fritid på en udviklende og betryggende måde, er, at der kan skaffes dem de fornødne lokaler hertil. For at lette tilvejebringelsen af sådanne lokaler er der skabt hjemmel for ydelse af statstilskud til lokaleudgifter for ungdomsforeninger, der virker for ungdommens almene oplysning og udvikling, ligesom der kan ydes statstilskud til indretning og montering af lokaler, herunder forsamlingshuse, der benyttes til samlingssted for ungdommen.

Til slut skal jeg nævne bestemmelserne om tilskud til aflønning af ungdomsvejledere. Med hele den udvikling, som det er mit håb at loven må føre med sig indenfor ungdomsundervisningen og ungdommens fritidsudnyttelse, vil det mange steder være nyttigt at have en mand, der kan ofre en større del af sin tid, eventuelt hele sin arbejdstid, på iværksættelsen og tilrettelæggelsen af de former for undervisning og fritidsbeskæftigelse, som der særlig er behov for på det pågældende sted. Arbejdet hermed vil meget vel kunne overstige, hvad et menneske kan overkomme i sin fritid, og der er derfor åbnet mulighed for, at landsorganisationer, landsdelsorganisationer, kommuner eller amtsungdomsnævn kan antage en helt eller delvis beskæftiget ungdomsvejleder, til hvis løn der kan ydes tilskud af statskassen. En sådan ungdomsvejleder skal såvel kunne virke rådgivende som tage mere aktiv del i arbejdet, f. eks. ved at medvirke til, at der oprettes det fornødne antal ungdomsskoler, fritidsklubber o. s. v. Ungdomsvejlederne må ikke udføre